

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանիս խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ»:

կամ Tiflis. Rédaction «Mschak»:

Տ է Լ Է Փ Օ Ն № 253:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

Տ է Լ Է Փ Օ Ն № 253:

ԵՐԵՎԱՆ 1895 ԹԻՎԱԿԱՆԻՆ

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ԲԱՎԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ԲԱՍՏԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է

«ՄՇԱԿԻ» տարեկան գինը՝ թէ Ռուսաստանում և թէ Արտասահմանում 10 ռուբլի, տասն և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինչ և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., ամսական 1 ռուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿԻ» կարելի է ԽՐԱԳՐԱՍԱՆԸ:

Օտարաբաղադրացիները պէտք է դիմեն հետևեալ հասցեով՝ Тифлисъ. Редакция «МШАКЪ»: Իսկ արտասահմանից՝ Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲԱՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պ. Ա. Իզմայլեան. Հայ կոյսիանները. Հայկական լեռնի յանձնաժողով. Թիւրքերի ֆանատիկութեան մի նոր ապացոյց. — ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պէտք է նախօրոք հոգալ. Լեռն վարդապետ Խոջաբանի յիշատակին. Նախագիշտութեան ժողովը. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Թիւրքաց բարբերից. Նամակ Թիւրքիայից. — ՀԵՆՐԻԿԱՆԻՆ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Սասուն.

Պ. Ա. ԻԶՄԱՅԼԵԱՆ

Մի ամբողջ շաբաթ արտատրոփ սպասելուց յետոյ, Թիֆլիսի հասարակութիւնը մարտի 5-ին, Պետերբուրգից ստացաւ քաղաքագլուխ Պողոս Իզմայլեանի մահական ատիւնը:

Գնալով Պետերբուրգ, իբրեւ մեր քաղաքի ներկայացուցիչ, շնորհաւորելու Նոյա Կոյսիանական Մեծութիւնների պատկառութիւնը, Իզմայլեան ինչիւրեւցաւ ստացաւ, որը փոխվեց թղթերի բորբոքումի և հազիւ մի քանի րոպէ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՍԱՍՈՒՆ

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ ԴԻՐՔԸ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԸ

I

Երկրի զիջումը. — Լեռները, Անդոք, Կորդուք, Մուսասար, Մարաթուք սարերը. — Գաւառակներ Եւստախ, Գաւորիկ, Գլխան, Գուլի, Խուլի. — Գիւղերը:

Լեռնային այն երկիրը, որ կոչվում է Սասուն, ուր տեղի ունեցան 1894 թվին, ամառը, լուրտ անցքեր, աւերումներ և կոտորածներ, գտնվում է Բիթլիսի նահանգում, վանի լճից դէպի արևմուտք և հարաւ-արևմուտք, Մուշ քաղաքից դէպի հարաւ:

Սասունը լեռների, ժայռերի, խութերի, անթիւ ձորերի, կիրճերի, քարանձաւների մի կուտակում է, ուր տեղ-տեղ բացվում են վրձնիկ հարթութիւններ երկրաբանութեան համար, սարաւանդների՝ անասունների հօտերը արածացնելու համար: Այդտեղ ժողովուրդը դուրսաբերում է հայ թաղիում իր ապրուստը: Գարեկի ընթացքում կպած, բնակված լինելով հայրենի երկրին՝ նա լուր է բնութագրից բոլոր այն խորհրդեր, ուր կարող էր նա սեփական հաց ստանալու համար, ծառեր տնկել՝ պտուղների արդիւնաբերելու համար: Շատ տեղ նա արհեստական արտեր է շինել:

շաբաթ անցած, նա զոհ գնաց այդ ծանր հիւանդութեան:

Կորուստը զգալի և ծանր է ամբողջ քաղաքի ազգաբնակչութեան համար, առանց խորութեան ազդու թիւնների և դասակարգերի, որոնց ծառայութեանը՝ հանգուցեալը նուիրել էր իր բոլոր ոյժերը, համարեա քսան տարի շարունակ:

Պողոս Իզմայլեան ծնվեց Երևան քաղաքում, ուր նրա հայրը ծառայում էր, 1852 թվին: Գիմնազիական ուսումը աւարտելով Թիֆլիսում 16 տարեկան հասակում, նա մտաւ Պետերբուրգի համալսարանը, սակայն դեռ ուսումը չաւարտած, ստիպվեց թողնել համալսարանը և վերադառնալ Թիֆլիս:

Եւանդոտ, զգայուն, սիրահար հասարակական գործունէութեան և գրականութեան, նա եօթնամեակեան թուականներին մտաւ մեր առաջադէմ ինտելիգենցիայի շրջանը, որ այն ժամանակ խմբված էր «Մշակ» շուրջը և մի քանի տարի աշխատակցեց «Մշակին», աջակցութեամբ վարելով լրագրի արտաքին տեսութեան բաժինը: Մի քանի ժամանակից յետոյ Իզմայլեանը թողեց Թիֆլիս և գնաց Պարսկ, բայց այնտեղ երկար չը մնաց, և վերադառնալով Թիֆլիս, ուր զինք քաղաքային ինքնավարութեան ասպարէզի մէջ, իբրեւ քաղաքային դումայի քարտուղար:

Այդ օրից արդեն Իզմայլեան այլ ևս չը բաժանվեց մեր քաղաքային ինքնավարութիւնից, և անընդհատ ծառայեց քաղաքին, սկզբում իբր քարտուղար, ապա իբր ուղարկւոյի անգամ, յետոյ իբր քաղաքագլուխ փոխարինող, և վերջապէս 1893 թվին, մեծ աղմուկներից և բուռն ագիտացիայից յետոյ, ընտրվեց Թիֆլիսի քաղաքագլուխ:

Ճշմարիտ է, ընդամենը երկու տարի է, որ նա հանդէս է եկել իբրեւ քաղաքի գործերի բացարձակ ղեկավար, իբրեւ քաղաքագլուխ, բայց առաջ էր նախորդ երկու քաղաքագլուխների օրով, երբ նա միայն փոխարինողի պաշտօն էր վարում, նա էր իս-

կապէս քաղաքային վարչութեան գործերի ղեկավարը, նրան ուղղութիւն տուողը, նրա ոգին: Վերջին 10—15 տարվայ ընթացքում քաղաքային ինքնավարութեան շատ գործերը, նախադէմը, ձեռնարկութիւնները կամ իզմայլեանի աշխատանքի պտուղներն են, կամ նրա եւանդուն մասնակցութեամբ գլուխ բերած...

Ամբողջապէս նուիրվելով քաղաքային գործերին, Իզմայլեան երբեք չէր մոռանում մեր ընթացիկ հասարակական գործերը, և ամեն տեղ, ամեն ժողովում, ամեն ձեռնարկութեան մէջ միշտ մասն ունէր, երբեմն գրչով, դիտաւորապէս «НОВОЕ ОБОЗРЕНИЕ» լրագրի էջերում, երբեմն խօսքով, իբր ժողովների նախագահ և ընտրութիւնների ղեկավար:

Ճշմարիտ է, կեանքի ծանր հանգամանքները և տարիքը ճնշեցին Իզմայլեանին. նա շատ բաներում փոխվեց, շեղվեց իր նախկին ուղղութիւնից, — բայց մինչև իր կեանքի վերջն էլ պահպանեց իր տոկոսն ու թիւնը, մտքի ոյժը և անսպառ եւանդունը:

Ահա մի մտրոյ, որ հասաւ քաղաքագլուխի պաշտօնին միմիայն իր աշխատանքութեան և ընդունակութիւնների շնորհիւ: Նա այն տեսակ քաղաքագլուխներից էր, որոնք բազմում են քաղաքագլուխ անունով, իրաւ, կամ իրանց կապերի, կամ անդոյնութեան շնորհիւ. ընդհանրապէս, նա սկսեց ամենախորք պաշտօնից — քարտուղարութիւնից, և երկար տարիներ անընդհատ աշխատելով, տոկոսն ունէր ինքնավարութեան ծառայութեան ղեկին: Երբեք թափելով, աստիճանաբար բարձրացաւ և հասաւ կոմպասի մայրաքաղաքի քաղաքագլուխ պատուաւոր պաշտօնին:

Այդպիսի մի քաղաքացու կորուստը անկասկած դրաւի է և ծանր ոչ թէ միայն քաղաքային ինքնավարութեան համար, այլ ամբողջ քաղաքի ազգաբնակչութեան համար:

(Կոչվում է նոյնպէս Հեղինի սար) բարձրութիւնները:

Եթէ բարձրանանք Անդոք սարի ծայրը և նայենք շրջակայքը, մեր առաջ կը ներկայանայ հետեւեալը.

Հիւսիսում անցնում է մի լեռնաշղթայ, արեւմուտքից դէպի արեւելք ուղղութեամբ, որ կոչվում է Կօրդուք: Այդ շղթան բաժանում է Մուշի երկիրը Սասունի լեռնաշղթայից: Հարաւում կուտակված են Գաւորիկի սարերը, որոնցից նշանաւորներն են Մեզգիւր և Սպիտակ սարերը: Հիւսիս արեւելքի հօրիզոնում միմիայն ևս խօսքի լեռները: Արեւելքում և դէպի հարաւ-արեւելք գետնը լցված են Մուսասարի իր լայնահատ լանջերով: Հեռու հարաւ արեւելքում և հարաւում երևում է Մարաթուքը:

Լեռնային այս բոլոր երկիրը բաժանված է փոքրիկ գաւառակների: Անդոք իր հիւսիսային ստորոտներով գտնվում է Եւստախի մէջ, որ շարունակվում է դէպի արեւելք և հարաւ-արեւելք: Գաւորիկի լեռներում գետնը լցված զիւղերը մշտնապէս են Գաւորիկ գաւառակի շրջանը: Գաւորիկից դէպի արեւմուտք ձգվում է Գլխանի կամ Խուլի, որի հիւսիս-արեւմուտքից սկսվում է Գուլի կամ Խուլի կոչված գաւառակը:

Եւստախի վերին մասում, Անդոքից դէպի հիւսիս գտնվում են Գիւլիգուղան, Այլան, Ենեւիկ, Սեմալ, Գիւլիգուղան գիւղերը, որոնք վերջին աղետի ժամանակ կազմում էին հայերի և լեռնաբերի ու թիւրքերի ընդհարման կենտրոնը:

Այդ գիւղերից ամենանշանաւորը և ամենամեծն է

ՀԱՅ ԿՈՒՆԵՐԱՆԵՐԸ

Գիւլիգուղան ամեն, երբ ամենայն հայոց կաթողիկոսը դուրս եկաւ Էջմիածնի վանքից, ճանապարհորդելու նպատակով, մենք այն կարծիքը յայտնեցինք, որ անկասկած, այդ ճանապարհորդութիւնը շատ լաւ հետեւներ կարող է ունենալ, և շատ հարցեր կարող է պարզել:

«Հասարակութեան շատ ցանկութիւնները և առաջարկութիւնները, — ասեցինք մենք այն ժամանակ «Մշակի» էջերում, — որոնք գուցէ չեն հասնում մինչև Էջմիածնի վեհաւարանը, գանազան հարցեր, որոնց մասին դժուար է ժողովրդից կտրված Էջմիածնի մէջ որոշ գաղափար կազմել, այստեղ, բուն ժողովրդի մէջ, լսելի կը լինեն, կը պարզվեն և գուցէ կանոնաւոր և ցանկալի ընթացք կը ստանան»:

Դրա համար հարկաւոր է միայն, որ ամենայն հայոց կաթողիկոսի դուռները ամեն տեղ բաց լինեն ժողովրդի բոլոր դասակարգերի համար, հարկաւոր է, որ ժողովրդի ցանկութիւնները և կարծիքները ուղիղ, առանց արգելքների հանդիպելու և աղաւաղումների ենթարկվելու նրա ականջին հասնեն, որպէս զի նա կարող լինի ճիշդ գաղափար կազմել ժողովրդի տրամադրութեան, հայեացքների և ցանկութիւնների մասին:

Վեհափառ կաթողիկոսը այժմ ճանապարհորդում է հարաւային Ռուսաստանում, ուր հիմնված են բազմաթիւ հայ կոյսիաններ, և ուր ապրում են մեծ թուով հայեր: Մեզ միանգամայն հասկանալի է այն բուռն հետաքրքրութիւնը, որով ներշնչված են հայ կոյսիանները, եկատերմնաբար, Արմաւիր, Նոր-Նախիջևան, իրանց մէջ տեսնելով հայոց եկեղեցու ներկայացուցիչներ: Կորոված լինելով հայաբնակ կենտրոններից, լինելով հեռու Էջմիածնից, որի անունը հեռաւոր հայերի ականջին աւելի քաղցր է հնչում, երբեք ասիւթ ունեցած չը լինելով տեսնել հայոց կաթողիկոս, անկասկած, հայ կոյսիանները շատ երջանիկ

է Գիւլիգուղան գիւղը, որ ունի 200-ից աւելի տներ: Գիւղը գտնվում է ձորում և գետակով բաժանված է երկու մասի: Գետակը, որ կոչվում է Անդոք-Նոր կամ Գետակ, բոլորովին է Անդոք սարի խորքերից և մտնելով մի խոր ձոր անցնում է նախ Գիւլիգուղանի միջով, յետոյ թեքվելով դէպի արեւելք և հարաւ գնում է քիւրդերի երկիր: Ենեւիկ ու Սեմալ գիւղերի մօտով էլ անցնում են գետակներ, բայց համեմատաբար փոքր: Զուրը այնքան առատ է, որ կարողանում են ջրաղացներ բանեցնել: Գիւլիգուղանը ունի եօթը ջրաղաց, Ենեւիկ և Սեմալ՝ երկու երկու ջրաղաց:

Գիւլիգուղան գիւղը շատ յարմար դիրք ունի պաշտպանվելու համար: Զորի եղբրները, որի խորութեան մէջ ընկած է գիւղը, բարձր են և կարողութիւն են տալիս յետ մղել յարձակողներին, թափել նրանց վրա գնդակների մի ամբողջ կարկուտ և մի և նոյն ժամանակ ազատ մնալ թշնամիների հարուածներից: Միւսգետ. Ենեւիկ և Սեմալ գիւղերը յարմար դիրք չունեն պաշտպանվելու համար: Ուստի երբ սկսվեց Ենեւիկ և Սեմալ գիւղերի շրջանում 1894 թվին ընդհարումը, այդ գիւղերի բնակիչները շտապեցին Գիւլիգուղան և այդտեղ կարողացան մաքառել կատաղի հրոսակային արշաւների դէմ ամբողջ երեք շաբաթ:

Ենեւիկ և Սեմալ գիւղերից սկսվեց բերդերի հետ առաջին մասնաւոր ընդհարումը, որ յետոյ իբրեւ մի կայծ՝ հրդեհեց շրջակայքը, անցնելով Գիւլիգուղան, Այլանի գիւղերով դէպի Գաւորիկի և մասամբ Խուլիի գիւղերը: Ենեւիկ և Սեմալ գիւղերը յայտնի են իրանց խաշնարածութեամբ:

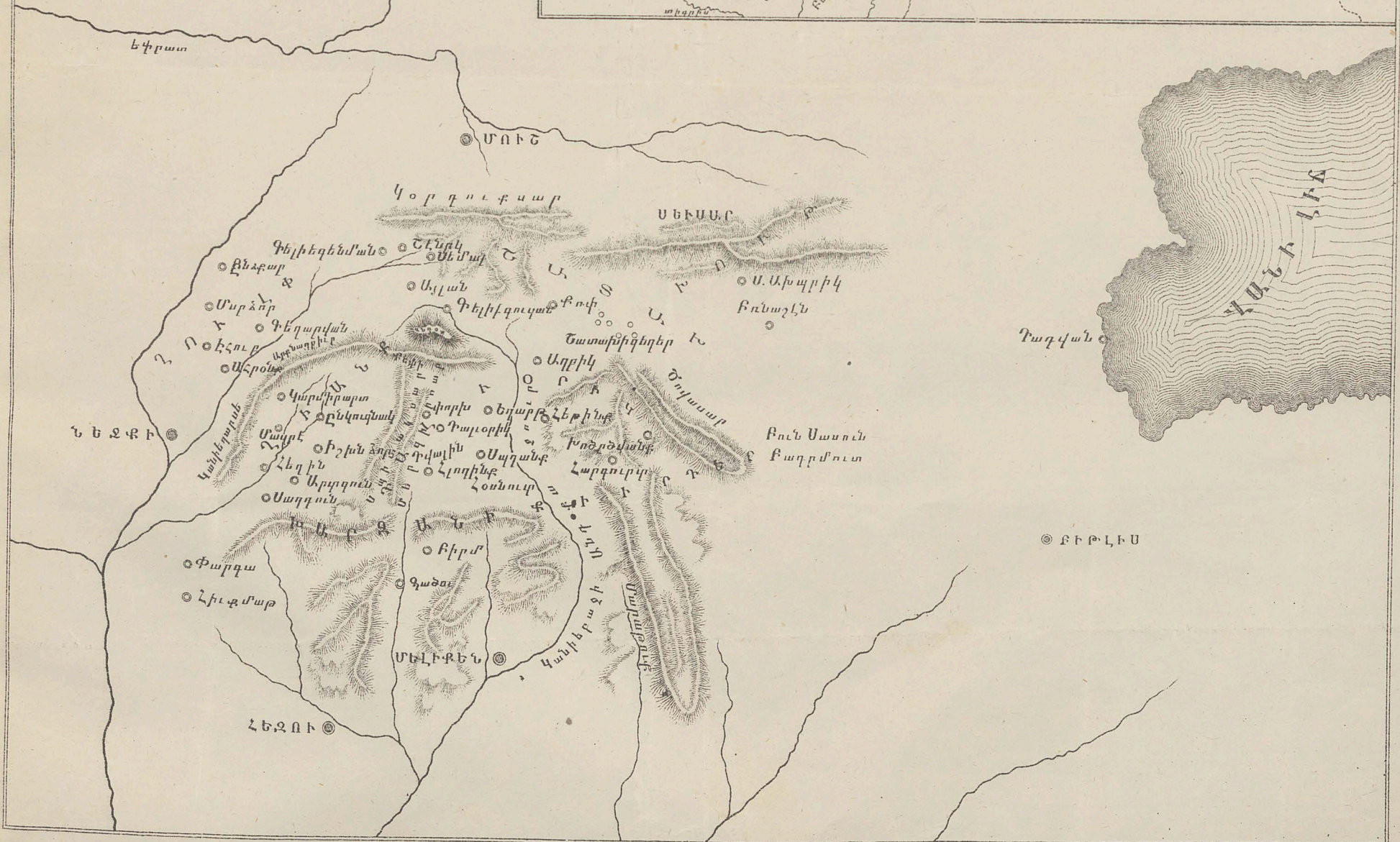

Յաւելուած „Մշակ“ № 27.

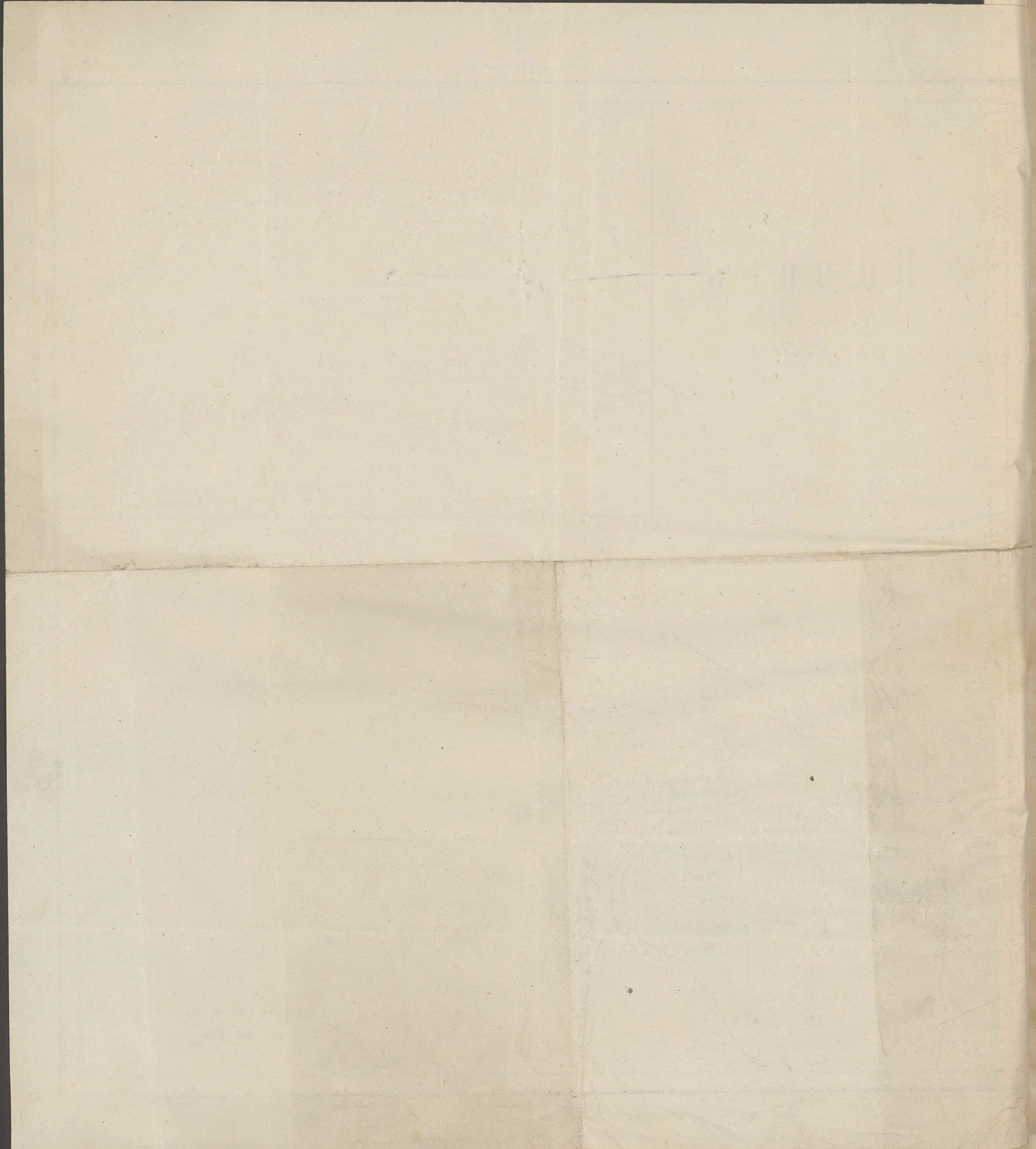
ՄԱՍՈՒՆ

Մասշտաբ 1:200,000

Թ. Ն. Ֆ. Ի. 1895

հանգիստ կատարվեց ի յիշատակ Լևոն վարդապետ Խոջայանի, բազմաթիվ հասարակութեան ներկայութեամբ: Դամբանական ճառեր ասացին Կուսիկեան և Գովհաննիսեան:

ՆԱԽԹԱՐԻՒՆԱՐԵՆԵՐԻ ԺՈՂՈՎՐ

Բազում նախագործարանատերերի համագումար ժողովի պաշտօնական բացումը, մայրաքաղաքի լրագրիչների խոսքով, տեղի կունենայ Պետերբուրգում մոտաւորապէս տասն օրից յետոյ: Ներկայումս շատապուհական աշխատանքներ են կատարվում նախագործարանատերերի երկու թշնամի խմբերի մէջ՝ համաձայնութիւն կայացնելու նպատակով:

Ֆինանսների մինիստրութիւնը այն կարծիքի է, որ աւելի լաւ է մէկ խաղաղութեամբ վերջացնել: Նախագործարանատերերն են, ըստ երեւոյթի, այդ կարծիքն ունեն: Այդ երևում է նրանից, որ սկզբնական խորհրդակցութիւնների ժամանակ նախագործարանատերերն մէջ առաջին դեր խաղացողները ցանկութիւն են յայտնում մեծ զիջումներ անելու: Օրինակ, Նոբել ընկերութիւնը, ինչպէս իմացել է «НОВОСТИ» լրագիրը հաստատ աղբիւրից, համաձայն է հրաժարվել իր արտօնեալ դրութիւնից: Զիջումներ, իբր թէ, չեն ուզում անել Բոտիլլերը:

Բազում կէտերով հարգածարանատերերը այդ նրանով են բացատրում, որ Բոտիլլերը շատ մեծ նշանակութիւն են տալիս Բաթումի իրանց Ժէ ստի գործարանին, որի շահերին նրանք պատրաստ են զոհել թէ նախագործարանատերերի և թէ ընդհանուր նախարարութեան շահերը:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Խուռ ենք, որ հանգուցեալ իգմայիւսնի մարմինը Պետերբուրգից պէտք է բերվի Թիֆլիս, մեր քաղաքում թաղելու համար:

Մեզ հաղորդում են Տրապիզոնից հետեւեալ ուշադրութեան արժանի փաստը. «Կ. Պոլսից ստացված հրամանի համաձայն, այստեղի թիւրք իշխանութիւնը սկսել է քարոզել, որ մահմետականները հաշտ ապրեն քրիստոնեաների, յատկապէս հայերի հետ: Մինչև իսկ մօլլաները այդ մտքով քարոզում են մահմետական ժողովրդին»:

Մեզ գրում են Նոր-Նախիջևանից, որ ամենայն հայոց կաթողիկոսը կը մնայ այդ քաղաքում մինչև Զատիկ:

Այսօրվանից սկսած «Մշակի» բանասիրականի բաժնում տպագրվում է մի համառոտ ուսումնասիրութիւն, որը վերաբերում է Սասունի աշխարհագրական դիրքին, անտեսական վիճակին և արդիւնաբերութեան, և կը շարունակվի չորս համարում: Որպէս զի ընթերցող հասարակութիւնը գէթ մօտաւորապէս մի որոշ գաղափար կազմի Սասունի մասին, որը ահա մի քանի ամիս է զբաղեցնում է թէ մեղ և թէ ամբողջ եւրոպական մամուլը, «Մշակի» խմբագրութիւնը, իբրև նուազ, ուղարկում է բոլոր բաժանորդներին Սասունի քարտէզը: Քարտէզը ուղարկում ենք թիֆլիսի բաժանորդներին այսօր, «Մշակի» ներկայ № 27-ի հետ, իսկ օտարաքաղաքացիներին կուղարկենք հինգշաբթի օր, «Մշակի» № 28-ի հետ:

Շաբաթ օր, մարտի 4-ին, Թիֆլիսի ժողովարանի փոքրիկ դահլիճում, երիտասարդ աղբօսում Գարեգին Մեծատուրեան կարդաց մի դասախոսութիւն, որի շնորհիւ էր՝ միկրոցների նշանակութիւնը, նրանց բաղմանը, չերամբ և զինու հիւանդութիւնները, և դրա հետ միասին մի տեսութիւն Պատեհոր գործունէութեան: Ինչպէս պէտք էր սպասել, ժողովուրդը, ի հարկէ, շատ չը կար. —մեր հասարակութիւնը զեն չէ վարժվել դասախոսութիւններ լսել, այն էլ մասնադիտական նիւթի մասին: Պ. Մեծատուրեան ունի դասախոսին կարեւոր շատ յարմարութիւններ՝ վարժ խօսելու ընդունակութիւն, լաւ առողջանութիւն, բայց, տարաբաղադար, նա իր դասախոսութիւնը, զըլխաւորապէս առաջին մասը, որ մի պատմական տեսութիւն էր, լաւ չէր մշակել, և այդ պատճառով ունկնդիրներին չը հետաքրքրեց: Այդ պակասը մասամբ լրացրեց դասախոսութեան երկրորդ մասը, որ անհամեմատ աւելի հետաքրքրական էր:

Ունկնդիրները վերջումը դասախոսին վարձատրեցին ծափահարութեամբ:

Յօդուտ սովեաների հաւաքած և մեղ մօտ մնացած փողերից հետեւեալ դրամական օգնութիւններ տուցին. 1) Զբաւոր աշակերտ վարդապետ Աւետիսեանին, իբրև ճանապարհածախս, 6 ռ. 2) Թիֆլիսեցի չքաւոր Եղիսաբէթ Մանուկեանին, 10 ռ. 3) Թիֆլիսեցի Հայաստանից եկած պանդուխտին՝ Շահնա Խաչոյեանին, Մակար կարապետեանին և Կ. Մարգարեանին, հայրենիք վերադառնալու համար, ամեն մէկին 33 ռուբլի: Ուրեմն մեղ մօտ մնաց 483 ռուբլի 59 կօպէկ:

Երևանից, Գովհաննէս Մէլիքեանց «Մշակի» մի օրինակը 10 ամսով նուիրում է Նորբի հայոց ծխական դպրոցին:

Հաղորդակցութեան ճանապարհների մինիստրութիւնը այս տարի 800 հազար ռուբլի է յատկացրել խճուղիներ շինելու համար Կովկասում և Անդրկովկասում:

Պետերբուրգում շատ են խօսում, ինչպէս հաղորդում է «Вѣдомости» լրագիրը թղթակիցը, նոր նշանակումների մասին: Ասում են, որ կուս Գէլիանով նշանակվում է պետական կանցլէր, Ն. Շիշկին նշանակվում է Կ. Պոլսի զեսպան, Բլեյզով—Պարսկաստանի այժմեան զեսպանը, արտաքին գործերի մինիստրի օգնական, Նէլի-ճով—Վիշնյայի զեսպան:

Դեռ արդարադատութեան նախկին մինիստր Մանասէինի ժամանակ, Մանասէին կազմած ունէր մի նախարար՝ սենատին կից հիմնելու մի բարձրագոյն խղճի դատարան, որը իրաւունք պէտք է ունենար, բարձրագոյն հաստատութեամբ, վճռել քաղաքացիական գործերը, առանց կաշկանդվելու գոյութիւն ունեցող օրէնքներով: Այդ նախագիծը, մայրաքաղաքի լրագիրների խօսքերով, յանձնված էր պետական խորհրդին կից կազմված յանձնաժողովի քննութեանը: Սակայն յանձնաժողովը այն եզրակացութեան եկաւ, թէ անյարմար են մինիստր Մանասէինի երթադրութիւնները:

«Խլերի» լրագիրն հաղորդում են ՊԵՏԱՅԻՑՈՐՈՎԻՅԻ, որ փետրվարի 23-ին այնտեղ վախճանվեց կոմսուհի Եւդոկիմովնա, որը կտակեց Պետաիցօրսկ քաղաքին 70,000 ռ. փող և 50,000 ռ. արժողութիւն ունեցող մի տուն այն պայմանով, որ այդ տան մէջ գիտնդի մօտիկ ապագայում բացվելի իրական գիմնադրան:

Երեւանից մեղ գրում են, չէր նահանգի դասական կողմերում, տաք եղանակների պատճառով ծառերը արդէն սկսել են բողբոջներ տալ, որոնք կարող են, սակայն, փչանալ, եթէ յանկարծ ցուրտ եղանակներ լինեն: Երկրագործները անհանգիստ են այդ առիթով:

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻՅԻ, ուսուցիչ Յ. Սառկեանց խնդրում է մեղ տպագրել հետեւեալ բացատրութիւնը. «Մշակի» 16-րդ համարում իմ տուած լուրը արտասպէս է «Кавказ» լրագիրը մի քանի փոփոխութիւններով, որոնք մասամբ փոխում են լուրի միտքը: Այդ էր պատճառը, որ այդ լուրը այստեղ սկսեցին բոլորովին ուրիշ կերպ բացատրել: Յայտնում եմ, որ ես նպատակ չեմ ունեցել չեղանք, որ այստեղ աւաղակութիւններն ու սպանութիւնները սատակացել են, ինչպէս «Кавказ» լրագիրն է թարգմանել, այլ իմ պարզ նպատակն է եղել ուշադրութիւն դարձնել, թէ մեր դաւաճած ամսի ժողովուրդը զեռ բարոյապէս այն աստիճան ցած է կանգնած, որ կըրթվ ու արբեցութեամբ առաջնորդվելով, գործել է և գործում է գողութիւններ ու սպանութիւններ:

Հին-ՆԱԽԻՋԵՆԱՆԻՅԻ մեղ գրում են. «Բարեգործական ընկերութեան տեղական ճիւղի վիճակը աննախնայնէլ է: 1895 թ.ի նախահաշիւը դեռ ևս չէ կազմած: Պէտք էր յունվարին վարչութեան նոր անդամներ ընտրել, սակայն մինչև այսօր այդ էլ չէ արված: Այս տարի ընկերութեան անդամների թիւը չափից դուրս զանազակ աւելանում: Հաւանական է, որ մարտ ամիսն էլ անցնի, իսկ մեր բարեգործները դեռ մնան խոր քնի մէջ: Դրանց քննելու բաւականին նըպատում է նաև մեր ընթերցարանի վտակվելը»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՒՐԿՅՈՒՆ ԲԱՐՔԵՐԻՅ

Ֆրանսիական «Le Rappel» լրագրին Կ. Պոլսից գրում են հետեւեալ.

«Անգլիական նաւատորմի ներկայութիւնը Սալոնիկում բաւարար չը համարվեց շտապեցնելու մի շատ քնքշող գործի քննութիւնը, որ անգլիացիները սատակի արտին են առնում»:

«Երեք թիւրք էֆէնդիներ, որոնք մեղադրվում են ծովապետ Մարկհամի հրամանատարութեան տակ գտնվող նաւատորմի մի երիտասարդ նաւատիրն անպատեւել համար, երեքն ևս կալանաւորվեցին, դրանցից երկուսը բանտարկված են Սալոնիկում, երրորդը և աւելի յանցաւորը, Սալֆէտ-բէյ, Դրամայի խոշոր կալուածատէրը, այդ քաղաքի բանտում է»:

Մօտ ութ օր է, որ ընդհանուր դատախաղը գնացել է Դրամա՝ նրան հարցաքննութեան ենթարկելու համար: Տեղացիները, և մանաւանդ թիւրքերը շատ զարմացած են, որ այդպէս մեծ նշանակութիւն են տալիս մի այդպիսի դէպքին: Անգլիացիները, սակայն, պնդում են իրանց պահանջի վրա և եռանդով յանցաւորների պատիժն են պահանջում:

«Իրա նման մի դէպք տեղի ունեցաւ տարվայ վերջը Խոմիդի մօտ և զոհը 14 տարեկան մի տղայ էր, մի բողբոջական քահանայի որդի: Խոմիդի դատաւորները միայն երեք տարվայ բանտարկութեան դատապարտեցին յանցաւորին: Անգլիական զեսպանութիւնը բողբոջեց այդ վճռի դէմ, և այդ կեղտոտ գործի հնդկական թիւրքը Կ. Պոլիս տարվեց, երկրորդ անգամ դատվելու համար»:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԿԻԱՅԻՅ

Կ. Պոլիս, փետրվարի 23-ին

Թուրքերուն համար չէ որ պիտի կրնայինք ըսել «նչ բան մը մոռցան, ոչ բան մը սորվեցան»:

Սա է գուցէ դիտարկ մէկ պատճառը իրենց այն քաղաքականութեան, որ զիրենք կառավարող են այսքան դժբաղդութեանց: Եթէ չի մոռնային Պաթաղը, անշուշտ Սասունը չէին ունենար, ու եթէ չի սորվին թէ երբեք-Նիդալակցութիւնը իրենց զօրավիշն է, հիմա այսքան անճրկած չէին մնար: Շաբիր-փաշայի պաշտօնը կը կարծենք թէ յուսալարութիւն մը պիտի ըլլայ: «Պատուոյ թուր» գործուցմանը զրկեց Վիշնիվ կայսեր ու պատուանշանները—որոնց նմանները Զէքի փաշաներու կուրծքը կախեց—թուի թէ շատ ազդեցիկ չեն եղած դերմանական կառավարութեան վրա, և թուրք կառավարական շրջանակներու մէջ յուսալարութիւն մը սկսած է տրեւել—Աս ալ պիտի չըլլայ, կըսեն:

Թուրքերը չեն կարող տակաւին ըմբռնել թէ Սասունի ուրուականները չեն կրնար զիրենք այլ ևս իբր «մարդ» նկատել տալ: Այլ կրնան շատ շատ ֆրանսական կամ ֆրանսերէն լեզուաւ քանի մը թերթի վարձել Պարիզի կամ Բրիւսէլի մէջ, անոնք ալ լրբութիւնը միայն լսելու չափ յառաջ կը տանեն, բայց հանրային խղճմտանքը կը բողբոջէ:

Քննիչ յանձնախումբէն Պոլիս հասած լուրերը ցոյց կուտան թէ ահուկի ոճրագործութիւնը պաշտօնապէս պիտի հաստատուի իր ամեն մասնաբաժանութեանց մէջ: Արդոյ Սիմոն օրուան զիւցադն է: Այդ կարգի երիտասարդը թրքական բոլոր մեքենայութիւնները խորտակեց: Երբ հարցաքննիչները իրենց առջև կը տեսնէին միայն քանի մը թրիւղ, քանի մը թուրք և քանի մը կաթիլիկ-հայեր—հրահանգուած Ազաբեանի վարդապետներէն, որոնք չբան մը չեղաւ—չն դատ ուրիշ ոչինչ կըսէին,—ահա յանկարծ գիշեր մը երիտասարդ մը կը ներկայանայ և կը յայտարարէ թէ ինք ամեն բան գիտէ, կոտորածը պիտի հաստատէ իր բոլոր հաւելի մանրամասնութեանց մէջ: Թուրք քոմիսները հաճաքեկ կը մնան, այս ճինը իսկից երեւան ելաւ, ու պահաւորած էր իսկ եւրոպացիները գոհ կը մնան:

Արդոյ Սիմոն կը բացատրէ թէ ինչպէս թուրք կառավարութիւնը քանի մը ամսուան մէջ ցիրուցան ըրաւ բոլոր այն հայերը, և հայոց բարեկամ քիւրդները, որոնք պիտի հաստատէին եղած ջար-

դերը: Նմանապէս կը յայտարարէ թէ երբ ձիւնեւոր հալին՝ ցոյց պիտի տայ այն հօրերը, որոնց մէջ լեցուած են հայ կիներու, տղաքներու, երիտասարդներու ռսկօրները: Այս յայտարարութեան վրա յանձնաժողովին եւրոպացի անդամները իրենց ծառայութեան մէջ կանոնն Սիմոնը, համազգեստ կը հագցնեն և բոլորովին կապահովեն կեանքը:

Բայց Արդոյ չի բաւականանար այսքանով և կը յայտարարէ թէ Մուշի կողմերը փախստական կը գտնուին բազմաթիւ հայեր, որոնք կարող են ամեն տեղեկութիւն տալ: Յանձնաժողովին եւրոպական անդամները այս լսելով կը պահանջեն, որ կամ իրենք անոնց տեղը երթան և կամ անոնք իրենց բերուն. թուրքերը դժուարութիւն կը յարուցանեն, Պոլիս կը հեռազրեւն և միջոցներ կը խնդրեն այդ հայերը հեռացնելու համար. բայց այս միջոցիւ Արդոյ կը յաջող գտնուի բերել տալ յանձնաժողովին առջև, և սոսկալի վկայութիւնները լսել:

Յանձնաժողովը ասոնց ամենուն ապահովութիւններ կուտայ թէ իրենց ոչ մէկ մազին պիտի զգչուի. անունները կառնեն, լուսանկարներ կը հանեն. ու այս խեղճերը ալ իրենց կեանքին ապահով ըլլալով կը խօսեն:—Ահա այս է Պոլիս հասած լուրերուն մէկ մասը:

Պատրիարքարան ալ բաւական տեղեկութիւններ ստացած է, ամենքն ալ պաշտօնական հանգամանքով ուստի և Սասունի գործին համար ընդարձակ տեղեկագիր մը դրկած է Դուռը: Ինչ պատասխան կը կարծէր, որ հասնի: Դատական և կրօնական գործերու նախարարը կը գրէ պատրիարքարանին թէ «այդ տեղեկութիւնները զերպարտութիւններ են, և թէ հայոց պատրիարքարանը այսպիսի քաղաքական խնդիրներու մասին Դրան ու է գիր գրելու իրաւունք չունի, այլ միմիայն դուռ կրօնական գործերու համար կրնայ բան մը գրել: Թէ այս բանս քանիցս հաղորդուցաւ պատրիարքարանին, բայց դարձեալ կրկնելու հարկին մէջ կը գտնուի նախարարը: Ու կը վերջացնէ ըսելով թէ «ճեմ չափին շատ անդին կանցնէ»:

Հարկ է ըսել թէ դատական նախարարին այս պաշտօնագիրը, որ անցողաբար ըսելով կը միջոցնէ Էստապէի պատասխանը Սերաստիոյ եպիսկոպոսին Պոլիս գալու գործին առթիւ,—որպիսի ծանր խնդիրներ կը յարուցանէ: Պատրիարքարանները լոկ կրօնական հաստատութիւններ չեն թուրքերոյ մէջ, ինչպէս որ կը հաստատէ ինչևհիմա իրենց հետեւած ուղղութիւնը, որուն պատմութիւնը ընկել տեղը չէ հոս: Դուռը շատ բան կը մոռնայ, խիստ շատ, չի գիտեր թէ պատրիարքարաններու վայելած իրաւասութիւնները երաշխաւորուած են միջազգային դաշնագրերով:

Ինչ և է, այս կէտին վրա առ ալժմ այսքան խօսենք, վասն զի անշուշտ պատրիարքին ձեռքը մեծ դէնք մը պիտի ըլլայ դատական նախարարին այդ արտառօց պաշտօնագիրը: Ահա թուրք կառավարութիւնը ինքն է, որ կը մը պատրիարքարանը զիմել եւրոպական պետութեանց բոլոր հարստահարական խնդիրներու համար: Հայոց պատրիարքարանը իբր ներկայացուցիչ իր ժողովրդին, միշտ եւրոպական պետութեանց զիմելու իրաւունքն ունէր, ինչպէս Ներսէս պատրիարք լիովին գործադրեց այդ իրաւունքը: Հիմա թուրք կառավարութիւնը ինք շատ կը զիւրացնէ այդ զիմումը:—Դուռը կը մերժէ իրեն եղած զիմումը, ուրեմն որն զիմենք, եթէ ոչ եւրոպական պետութեանց, այս պիտի ըլլայ անշուշտ պատրիարքին պատասխանը:

Առ ալժմ բանտարկեալներուն խնդրը օրակարգին մէջ առաջնութիւն ունի. զեսպաններուն միջամտութիւնը անխուսափելի է, ուղած են բոլոր հայ բանտարկեալներուն ցուցակը, որ քիչ օրէն իրենց կը հաղորդուի:

Վերջին բռնադատներէն շատերը արձակուեցան, ասոնց մէջ է Լևոն Մկրտիչեան զորոյ երիտասարդը:

Պատրիարքը այնպիսի ընթացք մը բռնեց, որ օստիկանութիւնը պարտաւորեցաւ շատ առաջ չերթալ—Այս առաջին անգամ է, որ հայոց պատրիարքը տէր կը կանգնի բանտարկեալներուն, ըսած է օստիկանութեան ժողովին նախագահը: Ուրեմն ալ շատ զիւրութեամբ բղբալու մարմիններ պիտի չի գտնեն:

